

Коко 2.0

КУПИТИ

Хто ж не знає легендарну мадемуазель Шанель, творчиню маленької чорної сукні, твідового костюма, парфумів №5 та інших революційних модних штучок? Дивовижно, але її ідеї і досі не втрачають популярності. Виявляється, що після своєї смерті Габріель Шанель, як і Моцарт, змогла стрибнути крізь час і простір та замешкала в Нью-Йорку XXI століття! Доля підкидає геніальній кутюр'є все нові і нові сюрпризи: невгамовний Моцарт і його подруга Стася безслідно зникають. Першою ниточкою у розслідуванні стає загадкова записка, яку знаходять працівники Музею Метрополітен. Усе б нічого, але написана вона на малюнку самого Леонардо да Вінчі! Коко Шанель розуміє, що це чудова нагода з'ясувати, як і навіщо відбуваються мандрівки у часі, а головне — хто за цим усім стоїть.

Це історія про те, як змінюються епохи й континенти, життєві цінності і правила гри. Нестримна фантазія автора, цікаві історичні факти, влучні та дотепні ілюстрації Юлії Самелюк, а також QR-коди, що доповнюють реальність книжки, занурюють читача у вир незабутньої пригоди.

Передмова

Ця книга задумувалась і писалася до повномасштабної війни з росією. Коли небо було блакитнішим і трава зеленішою. Тоді наші з Доржем голови займали розмаїті складні проблеми соціальної нерівності та екології. Завдяки тому, що я все своє життя займаюся моделюванням одягу, багато цих проблем ми проговорювали через призму модної індустрії та проблем, котрі вона спричиняє. Ми розмовляли про расову нерівність при прийомі на роботу, доступі до освіти чи навіть звичайному ставленні до чорношкірого населення у крамницях. Ми говорили про колосальну шкоду, яку модна індустрія завдає навколишньому середовищу через експлуатацію невідновних природних ресурсів, через викиди в атмосферу чи злив токсинів у ґрунт та річки.

Ми розмовляли про те, як несерйозно зазвичай люди ставляться до моди, вважаючи її чимсь гламурним і легковажним, у той час, коли ця галузь є однією з найбільших у світі й забезпечує другу важливу потребу людини після їжі. Тільки уявіть, у цій індустрії працює 384,1 мільйона людей! Лише мізерна частка цього люду — гламурні моделі чи модні дизайнери. Серед працівників моди є й інженери, і фінансисти, хіміки та айтишники, які відіграють не останню роль у цьому величезному механізмі з виготовлення одягу.

Але і робота дизайнера (модельєра) одягу — це далеко не лише модні покази та гучні вечірки. Зазвичай це величезний пласт роботи з макро- і мікро-тенденціями, створення комерційно успішного, оригінального та актуального продукту. Часом ми забуваємо, що модна індустрія виготовляє не лише шикарні сукні з дорогих тканин, а й білизну, шкарпетки чи звичайний «нудний» повсякденний одяг.

Навіть найбанальніші футболки чи джинси потребують дизайнерської думки для того, щоб вони не були застарілими чи безглуздими. Що вже казати про спецодяг, приміром комбінезон астронавта, пожежника чи пілота винищувача — усі починаються у блокноті дизайнера, який перед тим ретельно вивчав численні технічні вимоги та стандарти. Словом, цікаві були розмови в нас тоді. Насущні.

Сьогодні у нас, як і у більшості українців, досі на календарі 24 лютого, і у контексті української боротьби проти російської агресії все, що нас хвилювало донедавна, було поставлено на паузу. Як і ця передмова. Дуже складно переосмислити цінність цієї книги у тому новому абсурдному світі, де гримлять постріли, крилаті ракети трощать будівлі моїх знайомих до болю міст, де основною темою для розмов стали об'єми та типи зброї, яку Україна потребує для перемоги, та кількість вбитої русні. А потім я згадала, що Доржеві книги після подорожей по цілому світу з початком війни побували у безлічі бомбосховищ, були на передовій в окопах та втікали разом зі своїми власниками від обстрілів. Тому не моя це справа визначати, про що ця книга буде для вас, дорогі читачі. Для когось — про моду, для когось — про фантастичну Коко Шанель та пригоди її друзів, а дехто побачить, що через лінзу універсальних цінностей можна легко відсортувати чорне від білого, а хороше від поганого.

Нехай вам не завадить те, що ця книга писалася до війни, вона — про добро.

А русні — пи*да.

Ярина Жук,
дизайнерка одягу та фешн-ілюстраторка

MUSE*

Смерть і народження мадемуазель Шанель

з лютого 2019 року

Нью-Йорк

У кімнаті терпко пахло старим деревом. Напевно, через темні дубові панелі, котрими були вкриті стіни від підлоги і до висоти людського зросту — далі і до стелі вони були оббиті тканиною. Вікна,

попри яскраве сонце, щільно затуляли важкі портъери з темно-зеленого оксамиту.

У кімнаті стояло велике крісло з гнучими ніжками — у такому зручно сидіти холодними дощовими вечорами біля каміна, закутавши ноги пледом, і пити гарячий трав'яний чай з медом і лимоном.

Але за вікном був хоч і холодний, але сонячний лютневий ранок. Каміна в апартаментах не було, а у кріслі сидів капелюшок, під який часом ховався високий вузький бокал на тонкій ніжці, в якому хлюпала рідина приємного солом'яного кольору.

Під капелюшком ховалась мадемуазель Габріель. Вона сиділа глибоко у кріслі, мулила шампанське і шелестіла журналами.

— Стелло, дорогенька! — занила Шанель. — Мені треба ще шампанського!

— Сама знаєш, де воно стоїть, — долинуло з сусідньої кімнати.

— Ну-у, Стелло, у мене ж процес! Я у пошуку!

— То піди і знайди!

— Стелло! — у сусідній кімнаті щось грюкнуло, і на порозі з'явилась поважного віку леді у такому яскравому спортивному костюмі, що темна кімната наповнилась веселим світлом.

— Габі. Ти живеш зі мною вже чотирнадцятий рік і зна-єш, що коли я займаюсь йогою, мене краще не турбувати!

— Я не знала! — брехала Шанель. — Я й гадки не мала, чим ти там займаєшся, Стелло! А ось коли в мене закінчується шампанське, це просто катастрофа, бо я тоді не можу думати, дихати і навіть ворушитися!

— Обережніше з шампанським, га? У тебе що, кожен день є привід випити?

— У мене для шампанського лиш два офіційні приводи — коли закохана і коли не закохана!

— Займись йогою!

— Нізащо! Я леді, а не мотузка, щоб закручуватись у вузли! — пикнула мадемуазель Габріель.

— Господи, — пробурмотіла Стелла. — Але ж ти й вперте стерво! — і розвернулася, щоб вийти з кімнати.

— Ma chérie, je t'adore! — промуркотіла Шанель.

Стелла мовчки обернулася і показала їй свого середнього пальця.

Це були найніжніші та найщиріші стосунки в житті мадемуазель Габріель із дитинства й аж до її смерті на самоті, холодного дня 10 січня 1971 року у номері готелю «Ritz» у будинку номер п'ятнадцять на Place Vendôme у Парижі.

***

13 січня 2006 року

Нью-Йорк

Рекомендована література

ЮВАЛ НОЙ ХАРАПІ

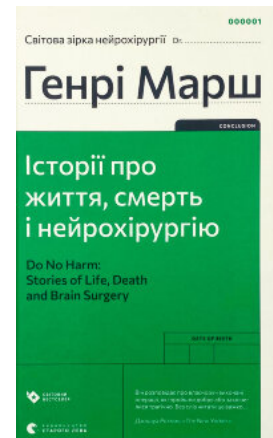

21 УРОК ДЛ
СТОЛІТТЯ

ВІД АВТОРА БЕСТСЕЛЕРІВ SAPIENS І HOMO DEUS

Весоміng. Становлення

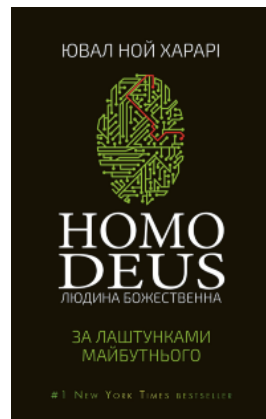
21 урок для 21-го
століття

Історії про життя,
смерть і нейрохірургію

Вісім релігій, що
панують у світі: чому
їхні відмінності мають
значення

Номо Deus: за
лаштунками
майбутнього

Sapiens: Людина
розумна. Коротка
історія людства

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ